

**Druhý vědecký sjezd československých právníků.** Pražská právnická jednota obrátila se v listopadu m. r. na »Právnickou Jednotu« v Brně stran příštího sjezdu do Brna. Prof. Weyr, místopředseda, P. J. v Brně svolal 27. února 1923 schůzi právnických představitelů úřadů, soudců a právn. korporací, na níž rozhodnuto o příštím sjezdu a za místo ustanoveno Brno Zároveň odpověděno pražské Právnické Jednotě a zvolen přípravný komitét.

**Sjezd německých právníků v republice československé.** Přípravný výbor prvního sjezdu německých právníků v republice československé vypracoval dne 11. března 1923 definitivní program sjezdu, jenž má býti konán o Letnicích v Karlových Varech. Sjezd bude zahájen v pátek 18. května uvítacím večerem, celá sobota a neděle dopoledne bude věnována vědeckým poradám, v neděli odpoledne budou podány vyčázky. Sjezd bude se zabývat především reformou práva občanského, reformou berní a reformou studií a mimo to jinými otázkami právními, sociálními a kulturními. Z dosavadních přihlášek jest viděti, že o sjezd se projevuje veliký zájem. — Jsme ovšem zvědaví, pokud němečtí právníci dovedou se vystříhati politiky a posuzovati jednotlivé otázky neustranně a vědecky. Je zajisté příznačno, že místem sjezdu jsou Karlovy Vary a nikoliv Praha. Jinak sluší vzdáti energii německých právníků všechnu čest a chválu a nutno je co nejrychleji následovati.

Ča.

**Jednotné zásady při úpravě zákonů a nařízení.** Aby se neopakovala různá nedopatření při formální úpravě zákonů a nařízení, na něž si veřejnost v republikánském zákonodárství právem stěžovala, určila naše ministerská rada v posledních dnech ledna zásady, jimiž se má napříště řídit jednotně úprava zákonů a nařízení. Z těchto zásad vyjímáme: Stanovení, že zákony mají býti stylisovány co nejjasněji a nejstručněji, rozumí se vlastně samo sebou. Jen zběžnost práce způsobovala, že náš zákonodárce nedbal na ustálené výrazy pro určité pojmy (termini technici). To se nemá napříště díti. Zpětná působnost má se pokud možno nejvíce vyloučiti. V každém zákoně musí se výslovně určití, který ministr je pověřen provedením jeho. Všeobecné ustanovení, že »zákon provede vláda« nesmí se příště opakovati. Rovněž nesmí se v zákoně užívati všeobecné klausule, že výkon zákona svěruje se určitému ministru »přihodě s ministry súčasněnými«. Tu se musí jmenovat přímo resort, s nímž se dohoda má státi. Ustanovení to slouží k určení kompetence jednotlivých ministerstev. Jistotě právního života vyhovuje další zásada, aby totiž v novém zákoně bylo přesně uvedeno, který zákon a který paragraf se jím ruší. Dosud byl velice zakořeněný zvyk, že se prostě stanovilo: »Všechny předchozí zákony tomuto zákonu odporující se ruší«. Někdy jest fakt rušení starého předpisu očividný, jindy však velice sporný, a proto zákony se komplikovaly a znesnadňovalo jich užívání. Za unifikaci práva cílí další zásada, aby totiž lhůta k opravným prostředkům se všeobecně stanovila na 15 dní, jak tomu jest na Slovensku. V zemích historických a v důsledku toho i v nových zákonech byla lhůta 14denní. Aby byla zavedena jednota, má se stanoviti všeobecně 15denní lhůta. — Z několika těchto ukázek jest zřejmo, že se vracíme do klidnějších dob mírových, po létech, kdy ruch války i rychlého tvoření nového právního řádu byl znatelný i na práci zákonodárné. Nelitujeme doby té — musela býti. Nyní však zákonodárná činnost bude se vyvíjeti tempem zvolnějším, a bude proto míti čas věnovati pozornost i formální stránce zákonů. Směrnice usnesená ministerskou radou jsou pro to dobrým znamením.

dnk.

**Meze moci nařizovací podle ústavy československé.** Nález ústavního soudu ze dne 7. listopadu 1922 vyvolal diskusi o tomto vysoce důležitém a základním problému ústavním. Ústavní soud totiž vyslovil tu názor, že Národní shrom., které podle § 6 úst. listiny vykonává moc zákonodárnou, nemůže ji nikomu delegovati. Důvod toho vidí úst. soud právě ve zmíněném § 6 ú. l.

Protí tomuto názoru vyslovili se oba naši přední theoretikové ústavního práva, prof. Hoetzel a prof. Weyr; každý svým proň charakte-